
Jak to vidí s Václavem Pačesem

Jak to vidí s Václavem Pačesem

14.4.2010, 08:30, pořad: Jak to vidí

Vladimír KROC, moderátor

Vladimír Kroc vám přeje dobrý poslech. Hostem pořadu Jak to vidí je dnes profesor Václav Pačes, dobrý den.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Pojďme nejprve k tomu, že jste se nedávno veřejně pozastavil nad tím, proč se často respektuje názor známých osobností nad odbornými tématy, ve kterých, nebo v odborných tématech, ve kterých zůstávají oni samotní laici, ..., vysvětlil, ale nechám to na vás.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Ano, je to pravda. Já jsem nedávno byl pozván také vlastně do rozhlasu na natáčení takových rozhovorů s lidmi různého pozadí, různých profesí a tam jako někteří z nich mně dokonce projevovali takovou jako skoro až úctu. A já jsem to nechápal. "No, vždyť jste přece vědec", mi říkali. A ono to má svým způsobem až někdy nebezpečné důsledky, že lidé, kteří třeba dosáhli nějakého úspěchu ve svém oboru, tak potom se na jejich názory dá i v jiných oblastech, kde mohou být úplně laiky. A třeba se na ně dá víc než na lidi, kteří právě v tom jsou odborníci. A to může být problém. Já si vzpomínám, že jsem četl někde, že když vznikal stát Izrael, tak že se tam ti politici, kteří se takhle bavili o tom, kdo by jako tak měl být tím prvním prezidentem. A někdo tam říkal: "To nemůžeme nabídnout nikomu menšímu, než je nejznámější teda židovská osobnost té doby Albert Einstein." A někdo na to tam prej říkal: "No jo, to sice mu můžeme nabídnout, ale proboha, co by se stalo, kdyby to náhodou přijal." Samozřejmě Einstein byl moudrý muž a nepřijal to. Tak tohle to já sám vidím, že když třeba někdo dostane Nobelovu cenu za chemii, tak potom se dává na jeho názory, já nevím, v ekonomice a v politice a jinde. A myslím si, že to není tak úplně v pořádku. Ale veřejnost by si toho měla být vědoma.

Vladimír KROC, moderátor

Na druhou stranu je to ještě ten lepší případ, protože horší je, když potom mudrují nejrůznější, ale nic proti nim, zpěváci nebo herci. Dobře zpívám, tak to ještě není důvod k tomu, abych se vyjadřoval k jaderné energetice třeba.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

To je pravda. Samozřejmě vyjadřovat se může každý ke všemu, to zaplat'pánbůh, žijeme v době, kdy už to je možné, to je jasné. Ale mít v tom nějaké rozhodovací pravomoci. Já si vzpomínám, že docela vážně se mluvilo tenkrát o tom, že by měl být prezidentem České republiky Karel Gott nebo dokonce Dominik Hašek. To jsou báječní lidé, výborný zpěvák, výborný hokejista, ale přece jenom jako prezident asi ne. I když na druhou stranu, když se na to podíváte, tak Arnold Schwarzeneger, herec, takových těch, já nevím, thráků, tak nakonec se stal guvernérem, byl zvolen guvernérem Kalifornie a zřejmě si vede docela dobře.

Vladimír KROC, moderátor

Vypadá to, že je úspěšným guvernérem. Vlastně na tom je postaven i náš pořad, že zveme nejrůznější osobnosti veřejného života a ptáme se na jejich subjektivní, osobní názory. Ale jde vlastně o to jenom provokovat zamyšlení nad

nějakými tématy. Ale vy jste narazil na jednu věc, na kterou bych se rád zeptal, jak podle vás, jakou prestiž mají v naší společnosti vědci?

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Oni dokonce někdy bývají takové žebříčky prestižních povolání v novinách. A tam vědci zpravidla se umisťují velmi vysoko. Bývají to vědci, dokonce někdy na prvním místě, profesori vysokých škol, což vlastně by mělo být skoro totéž, lékaři. A zdá se, že tedy veřejnost v těch průzkumech různých si vědců velmi cení. A přitom, a já jsem rád, i když se to potom nějak zvlášť neprojevuje ani v našich platech, ani v té podpoře třeba politické scény, ale prostě něco to znamená. Na druhé straně zase tahle ta prestiž je výborná, ale neznamená to, že by vědci byli něco jiného, než je zbytek společnosti. Víte, mezi vědci se najdou lidé hodní a zlí, lidé poctiví a lumpové. A dokonce lidé slušní a hulváti.

Vladimír KROC, moderátor

Takže ono samotné vzdělání ještě nemusí nutně přinášet kultivovanost.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Vysokoškolský titul v tomhle tom ohledu nic neznamená. Já zrovna nedávno jsem přešel přes takovou historku z delší doby, kde jeden tehdy, doslova mladý fraček ve vědě nazval vážného, váženého profesora medicíny blbcem. A dokonce mu to tenkrát otiskl časopis Vesmír. To bylo velmi smutné, já jsem, byl to jeden z důvodů, proč jsem později z redakční rady Vesmíru odešel. Ale zábavné na tom bylo to, že ten dobrý člověk teda, který ve vědě v té době nic neznamenal, sám o sobě v tom článku, kde k tomu došlo, píše - jednou z mých základních povahových vlastností je mimořádná snad až excesivní slušnost, pokora a úcta k oponentům. A potom napíše tohle to.

Vladimír KROC, moderátor

Sám jste biochemik, ale spontánně se vlastně stáváte odborníkem přes energetiku. Dokonce jste už založili občanské sdružení nazvané Česká společnost pro energetiku a ta by měla zpracovat nevyužití materiály někdejší vládní takzvané Pačesovy komise. Víím, že to nemáte rád, ten název, ale myslím, že je to pro rychlou orientaci asi nejlepší.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Tak především právě já nejsem odborníkem v energetice a nestal se jím. A já to opakoval mnohokrát, vždycky jsem musel každou, každé svoje vystoupení v této souvislosti začít tím, že moje úloha v té vládní komisi, takzvané nezávislé energetické komisi byla, abych zajistil její objektivitu, abych zajistil, že na ni nebude vyvíjen žádný nátlak, ať už politický nebo ekonomický, abych prostě tomu dal určitou důvěryhodnost, která nebyla ovšem daná mým jménem, ale tou funkcí, kterou jsem v té době měl, to je předseda Akademie věd České republiky. A já jsem to vždycky znovu a znovu opakoval, je ale pravda, že v té komisi byli skuteční odborníci teda, musím říct. A samozřejmě z těch schůzí a jednání a z těch písemných materiálů, které jsme vlastně, to bylo skoro dva roky zpracovávali, tak jsem se strašně moc naučil a zjistil jsem, že energetika je svébytný obor, který je od technických záležitostí, téměř teoretické fyziky až po byznys a po velké peníze, a velmi mě to zaujalo. My jsme tenkrát v té komisi získali mnoho materiálů od nejrůznějších subjektů soukromých, odborníků, různých společností. A když jsme pak zpracovávali pro vládu ten finální produkt, tak jsme tam samozřejmě dali jenom část toho. Nemohli jsme všechno zreflektovat. A je to škoda. Dneska to máme k dispozici, ono to leží na úřadu vlády a my s tím můžeme dále pracovat. I když ta komise sice ona nebyla ani snad zrušena, byla tenkrát jmenovaná vládou. Ale nefunguje už, protože jsme prostě splnili svůj úkol a odevzdali jsme ten materiál. Ale řekli jsme si, taková skupina asi, já nevím, patnácti, dvaceti odborníků, kteří jsme se přitom seznámili. Nejenom ti členové té komise, ale dokonce tam ani všichni nejsou v tom zájmovém, vlastně, kroužku. A založili jsme, respektive teď to je, myslím, k registraci na ministerstvu vnitra, občanské sdružení Česká společnost pro energetiku. Budeme chtít, abychom se stali členy takzvané Rady vědeckých společností, která sdružuje, tuším, snad dokonce 60 nebo možná 40, teď si nevzpomínám, vědeckých společností, nejrůznější, astronomická společnost tam je, já to dobře vím, protože jsem předsedou České společnosti pro biochemii a molekulární biologii, která tam taky je. A chtěli bychom jednak využít ty materiály, které máme, lépe, to znamená, hlouběji se podívat na jednotlivá témata. Za druhé bychom chtěli popularizovat ten obor energetiky, protože, myslím, že se o tom hodně mluví, ale málo jako je takových obecných znalostí o energetice vůbec. A zejména bychom chtěli jít až do středních škol. Chystáme dokonce takový film udělat, máme, je to takový čtyřčlenný prozatímní předsednictvo, je tam také Václav Cílek, kterého tady, myslím, tady také míváte. Je tam Jan Švejnar a je tam František Janouch. To jsou osobnosti, které určitě do energetiky a do té ekonomické stránky taky mají hodně co říct.

Vladimír KROC, moderátor

Posloucháte Český rozhlas 2 Praha, pořad Jak to vidí, dnes s profesorem Václavem Pačesem. Mluvili jsme o České společnosti pro energetiku. Víím, že se tam zabýváte i novými tématy, že jenom nečerpáte z těch zdrojů, z těch nevyužitých materiálů oné dřívější vládní komise. Třeba jste už zabývali, pokud vím, fotovoltaikou. Jak vidíte budoucnost tohoto zdroje?

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

To je velice důležitá otázka, vlastně svým způsobem i problém. My skutečně jsme zahájili naši činnost. Ještě jsme ani nebyli ustaveni, ale zahájili jsme činnost tím, že jsme uspořádali takovou, takový seminář spíš a také pro novináře spojený s tiskovou konferencí k problému právě fotovoltaiky. To je klasický případ, jak někdy se můžou skutečně zvorat vládní, já nevím, jestli zákony se dá říct, ale to, co nakonec určuje porušení trhu, které je příliš velké na to, aby ten trh to mohl unést. S tou fotovoltaikou je to klasický případ. Dneska se povinně vykupuje elektřina z těch fotovoltaických elektráren, kde se vykupuje za cenu, tuším, desetkrát větší než z jiných elektráren. Čili je to pokřivení toho trhu, tedy par excellence. A když jedete někde a vidíte, a celé se to dělalo z důvodu takového toho zachování prostě těch environmentálních teda problémů, myslím, že i zelení to hodně podporovali a Duha a Greenpeace a tyhle ty nevládní organizace. Ted'ko, když jedou kolem, tak si musejí pěkně teda chytat za hlavu, když vidí, že tamhle na Hané by se měla zastavovat naše nejlepší půda zemědělská, obrovské plochy by se měly zastavovat těmi panely.

Vladimír KROC, moderátor

Možno říci, že ale ekologové se proti tomu už ohrazují, že to není ta správná cesta.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

No jo, ale přitom byli to oni, kteří to prosazovali. Já teď nevím, kdo přesně. Oni tvrdí, zelení tvrdí, že u toho nebyli, ale co vím, tak fotovoltaika bylo takové heslo, které stále prosazovaly všelijaké i ty neziskové organizace. Mně samotnému to je také sympatické, já jsem velice pro obnovitelné zdroje, pro jejich maximální využívání, ale musí se to dělat prostě rozumně. Nemůže to jít takhle ode zdi ke zdi. A bude s tím mít stát problémy, protože jednou jsou tady smlouvy na ten výkup elektřiny, už do toho lidé investovali hodně peněz. A teď najednou se jim budou snižovat ty marže, nebo jak se to jmenuje, prostě to, za co to vykupují. A oni říkají celkem po právu: "No jo, ale my jsme to budovali a kalkulovali tu ekonomiku na těch původních prostě propočtech." A tak dále a tak dále. Musí se to dělat všechno daleko opatrněji.

Vladimír KROC, moderátor

Teď vlastně v souvislosti s rusko-americkým summitem se zase více začalo mluvit o otázce rozšíření jaderné elektrárny Temelín. Čím to je podle vás, že sousedé v Rakousku jsou hodně proti jaderné energetice. Zdá se, že veřejné mínění v Česku je naopak zase nakloněno na opačnou stranu.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Tohle to je velmi zajímavá otázka pro nějakého sociologa. Víte, my jsme tady takový ostrov racionality. Někdy až přílišné. Podívejte se třeba na vůbec tu náboženskou vlažnost, která je v České republice. A jsme přitom obklopeni katolickými zeměmi, par excellence, kdoví, jestli Polsko není vůbec nekatoličtější zemí na světě, Rakousko, Německo, tedy zejména Bavorsko, Slovensko. A my jsme tady takový ostrov. A já myslím, že i tohle se tu projevuje. Trochu po mém soudu alespoň, trochu hystericky podlehla západní Evropa a zejména teda Rakušané a Němci právě tomu tlaku těch environmentalistů, těch zelených. Oni chtějí mít samozřejmě krásné Alpy, chtějí mít ty svoje louky horské nádherné, tu krajinu. No, to je naprosto v pořádku. Já bych také byl rád, aby to tak bylo. Na druhé straně svítit musíme a topit musíme. A nějak by se to mělo rozumným způsobem, a to se vracím zpátky k té fotovoltaice, rozumným způsobem řešit. Naše energetická, ať už to je cokoli, prostě společnosti a stát má právě tu výhodu, že se může opírat o pozitivní, myslím, přístup například k jaderné energetice obyvatel. A podle mého by se toho mělo využít. I když přiznám se teda, že já osobně bych rád viděl, kdyby se už nestavěly ty velké Temelíny a tak dále a kdyby se třeba mohlo počkat, ale to je nereálné, mohlo počkat na reaktory čtvrté generace, které mají tu výhodu, že ten odpad z nich, to je vlastně hlavní problém. Dneska bezpečnost už není problém, to už myslím, že od toho odstoupili i ti zelení a Greenpeace. Hlavní problém je ten neuzavřený cyklus. Že tady prostě zbývá velice radioaktivní odpad, který má ten, jeho hlavní problém je v tom, že radioaktivita vymírá tisíce let, čili co s tím ted'ko. Ovšem právě proto, že tak ještě září radioaktivně, tak má v sobě plno energie, a právě reaktory čtvrté generace by měly být schopny tuto energii, jeho hlavní problém je v tom, že ta radioaktivita vymírá tisíce let. Čili co s tím ted'ko. Ovšem právě pro to, že tak ještě září radioaktivně, tak má v sobě, to je vidět, plné energie. A právě reaktory čtvrté generace by měly být schopny tuto energii využít a ten odpad tam sice také bude, ale v daleko menším množství. A hlavně, bude mít daleko kratší poločas rozpadu těch radionuklidů. Čili mě by se líbilo, kdyby se šlo spíš touhle cestou, ale to je nereálné, protože ty reaktory čtvrté generace, to je tak záležitost dvaceti, třiceti, možná padesáti let. A energie bude zapotřebí, elektrická energie dřív.

Vladimír KROC, moderátor

Pane profesore, za jakou cenu podle vás, bychom se obešli bez jaderných elektráren?

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Podívejte, obejdeme se, samozřejmě, že se obejdeme, ale budeme méně soběstační. Ono teda někdy, říká se, potom nám budou diktovat cenu, kdoví kde, já jsem nedávno dostal teda účet za plyn a za elektřinu za minulý rok. A úplně jsem

se zděsil teda, kolik mám dopláacet. Já nevím, já jsem se ještě na to přesně nedíval, ale můj bratr mi taky říkal, že byl z toho, a někteří další. Prostě je pravda teda, že ČEZ jako je považován za takovou naši národní trošku jako společnost. Ale teda vodírá nás teda, jako kdyby to byli cizáci. Takže nevím. Určitě bychom se obešli bez toho. Museli bychom to dovážet, energie elektrické pravděpodobně bude málo. Samozřejmě celá Evropa je závislá na plynu a ropě v podstatě z Východu, z toho Severního moře nebo Severní Afriky, to by se mělo teprve propojovat. Ale v zásadě teda Evropa je na něčem závislá. A tak je důležité, abychom se také trošku zapojili do toho výzkumu nových možností zisku energie.

Vladimír KROC, moderátor

Soudí profesor Václav Pačes, náš dnešní host v pořadu Jak to vidí. www.rozhlas.cz/praha, taková je adresa, kde najdete přepis našeho rozhovoru, pokud si chcete případně poslechnout reprízu, tak dnes po tříadvacáté hodině. Povídáme si s Václavem Pačesem. Nedávno proběhl panel hodnocení projektů v programu Věda a výzkum pro inovace. Jak si stojí projekt Biocevu, o kterém už jsme několikrát tady mluvili?

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Ano, já jsem vlastně takovým koordinátorem toho vědeckého programu, projektu Biocev, což je projekt pěti ústavů - akademie věd a dvou fakult **Univerzity Karlovy**. Mělo by to být centrum pro biomedicínský a biotechnologický výzkum, ale i aplikace. Mělo by se to stavět ve Vestci u Prahy. Musím říct, že ten projekt Biocev byl velice pochválen, zejména ta jeho vědecká část a ty osobnosti, které za ním stojí. Tam jsme, myslím, dostali od toho mezinárodního panelu, který to hodnotil, plný počet bodů. To se hodnotilo dvěma panely, jedním tím domácím a potom tím mezinárodním. Byly tam některá doporučení, celkově jsme nedopadli úplně nejlépe, to se přiznám, z těch takzvaných velkých projektů, to je nad 50 milionů eur. Jeden z důvodů je ten, že právě ty malé vesnice vlastně, ten Vestec neměl zřejmě dostatečně rozpracovaný rozvojový plán, zatímco Brno a Ostrava, to jsou ty hlavní hráči v tom, to samozřejmě mají dokonale udělané. A k tomu se přikládal poměrně veliký počet bodů, tedy velká váha. A tam jsme, myslím, dostali velmi málo, zatímco ty brněnské ústavy zejména teda, kam teda jdou obrovské peníze, obrovské peníze z těch evropských fondů, tak ti to měli dobře zpracované, takže se umístili lépe. Nicméně jsme byli doporučeni. Mělo by se to stavět. A teď budeme vyjednávat, o kolik musíme snížit ty finanční nároky. Bohužel se zdá, že to bude o dost, prostě příliš mnoho zájemců a málo peněz, tak to bývá. Tak s tím se teďkon potýkáme. Tam je trošku problém v tom, že Biocev je jediný program ze všech těch programů, který už je zapojen do takzvaných evropských infrastruktur. To je síť laboratoří po celé Evropě, které se doplňují tématicky. A my jsme ve dvou z nich. Jeden je takzvaný INFRAFRONTIERS, který se zabývá genomikou, a druhý je Euro-Bioluming, který se zabývá takovými těmi zobrazovacími metodami na té nejvyšší úrovni, pokud bychom museli něco z toho seškrtnat, tak by to byl velký problém, protože jsme se tak horko těžko dostávali a najednou bychom jím z toho vypadli a oni by museli tak trošku to všechno předělávat. Takže mně to dělá starosti a teď zrovna tyto dny se tím strašně zabýváme, jak to vůbec vyřešit, abychom dodrželi tu úroveň a ty cíle. A zároveň teda zřejmě budeme muset krátit prostředky.

Vladimír KROC, moderátor

Tak o té cestě možná si řekneme něco příště, až se setkáme za mikrofonem Českého rozhlasu 2 Praha. Já tu mám další téma. Nedávno zemřel jeden z největších skotských vědců dvacátého století James White Black, který v roce 1988 dostal Nobelovu cenu a také získal, nebo byl mu udělen titul, šlechtický titul britský. Vy jste k němu měl, nebo znal jste ho, protože on měl blízko k českým vědcům.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Ano, to bylo docela zajímavé. Black byl člověk, který se zabýval vývojem léčiv, ale právě v roce 88 ještě s Elionovou a myslím, že s Hitchingsem dostali Nobelovu cenu. A on konkrétně tu sice nebyl, ale Elionová tady byla v létě roku 88 na biochemickém kongresu. Já jsem tenkrát byl jedním z organizátorů, byl to kongres o šesti tisíc účastnících, celosvětový biochemický kongres, ohromná věc. A tak tam bylo mnoho přednášek z tohoto oboru a my jsme potom, když na podzim dostal Black tu Nobelovu cenu, a ti ostatní, tak vlastně ti lidé právě z ústavu akademie, kteří pracovali na tom, ve skutečnosti to je něco podobného, na čem dneska pracuje Antonín Holý, náš vlastně současný nejslavnější vědec. Tak jsme právě proto měli s nimi velmi úzké vztahy. A pojí se k tomu ještě takový zajímavost. Tím, že já jsem toho Blacka vlastně neviděl v tom roce 88 a byl jsem pozván, je to snad, já nevím, pět, šest let do Edinburghu na oslavy výročí The Royal Society of Edinburgh. To je vlastně taková jejich akademie, ale skotská, ne tedy britská, skotská. Byla tam velká večeře, kde se sedělo u kulatých stolů. Já jsem, protože jsem byl vlastně cizí host, tak jsem byl usazen u stolu, tuším, číslo dvě. A seděl jsem tam asi se šesti dalšími takovými lidmi, většinou staršími. Byli hrozně milí, takoví skromní lidé. Já bych skoro řekl takoví strejdové byli. A pak jsem zjistil, že jsem seděl právě vedle nositele Nobelovy ceny Blacka. A byli tam další strašně slavní lidé. Já jsem tak se s nimi bavil docela skoro, jako kdybysme spolu hráli kuličky a teprve pozdějc jsem zjistil, jací to byli velikáni. Ale já myslím, že to je charakteristické. Že prostě lidé, kteří něčeho dosáhli, lidé, kteří jsou výborní ve své profesi, tak jsou zpravidla skromní.

Vladimír KROC, moderátor

Posloucháte Český rozhlas 2 Praha, pořad Jak to vidí, s Václavem Pačesem. Alespoň krátce se pojďme ještě dotknout naše dnešního tématu. Jak vidíte, pane profesore, svět mladých? Rozumíte jejich virtuálnímu životu na internetových sociálních sítích, jako třeba Facebook nebo Twitter?

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Tak já bych začal možná trochu odjinud. Já jsem nedávno byl na závěrečném plese mojí vnučky, která chodila do tanečních. A tam jsem tam sice taky musel tancovat, ale hlavně jsem tam seděl a pozoroval jsem ty mladé lidi. A dal jsem si to také do spojení s tím, kdy jsem kdysi byl při udílení nějakých těch cen za olympiády, vědecké teda myslím teď, olympiády mladých lidí, gymnazistů zejména. V Karlových Varech to tenkrát bylo. A já musím říct, že mně se v obojích případech ti mladí lidé strašně líbili. A je to v tom kontrastu s tím, jak se pořád trochu říká a vidíme na ulicích se poflakovat takové skupinky nevychovaných lidí a tak. Ale je to menšina, já jsem o tom přesvědčen. Tady v obou těch případech to opravdu byli hezky oblečení, dobře se chovající mladí lidé. Takže mě to velmi potěšilo. A to, že dneska se doba mění a že mnoho z nich vlastně žije v takovém trošičku virtuálním světě, mně tak úplně není zřejmé a jasné, jak jako, jaký to má význam vlastně, jestli pozitivní nebo negativní. A je to i trochu takové kontroverzní téma. Dneska jsou ty sociální sítě - Facebook a YouTube - a já nevím, jak se to všechno jmenuje. A tam lidé se vlastně odhalují. Sice teda svým kamarádům a známým, na druhé straně tady existuje institut pro ochranu osobních údajů, kde si všechno máme střežit. A já sám jsem se přesvědčil, že to je důležité. Já jsem si vždycky myslel, že třeba rodné číslo můžu každému říct. Ale sám jsem se přesvědčil, že to tak není, že existují takové společnosti, velmi nesolidní, které pravděpodobně právě podle třeba těch rodných čísel vytipovávají staré lidi, chodí za nimi, nabízejí jim různé podvodné služby. A získávají z nich potom peníze. Stalo se to mimochodem mé matce s nějakými telekomunikačními záležitostmi, kde ji někdo prostě obalamutil, ono jí je už, jak říkám, 97 nebo 98 let, donutil ji podepsat nějakou smlouvu a pak z ní vymáhali peníze za to, že nepoužívá tu telekomunikační službu, nějaký Internet. Ona vůbec neví, co to Internet je. Takže se to zneužívají ty osobní údaje na jedné straně, na druhé straně tady lidé se vlastně odhalují a dávají třeba, já jsem nedávno o tom mluvil, i fotografie z dovolených kupříkladu, kde třeba jsou i rodiny, kde jsou třeba nahé malé děti. A neuvědomujeme si, že je tady spousta pedofilů. Každou chvíli o tom slyšíme, kteří právě využívají Internetu. Já vím, že zrovna ten Facebook je právě zabezpečen, že jsou tam jenom ti lidé, kteří jako se do toho přihlásí. Ale je to něco, co určitě je třeba s určitou obezřetností používat.

Vladimír KROC, moderátor

Takže obezřetně, ale jinak, proč ne. Já vám děkuji za to, že jste se zmínil i o tomto, protože my budeme na téma sociálních sítí mluvit právě v dnešní Kávě o čtvrté a nejenom v ní. V tuto chvíli se loučím a děkuji za váš čas. To byl profesor Václav Pačes. Ať se vám daří, mějte se hezky, na shledanou.

Václav PAČES, bývalý předseda Akademie věd ČR

Na shledanou.